

Sygn. akt VI U 1056/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2013 r. w S.

sprawy B. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podjęcie wypłaty świadczenia

na skutek odwołania B. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 8 kwietnia 2013 roku znak: E - (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił B. C. (1) prawa do uchylenia decyzji z dnia 3 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do dnia 31 maja 2012 r. Organ rentowy odmówił ubezpieczonej podjęcia wypłaty świadczenia, wskazując iż przepis art. 103a utracił moc prawną w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, dopiero od dnia 22.11.2012 r.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uchylenie decyzji ZUS z dnia 3 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza jej prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. i powołując się na wydanie przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 13 listopada 2012r. wyroku. Skarżąca wywodziła, że decyzja ZUS z dnia 3.10.2011 r. została oparta na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją, toteż zachodzi podstawa do jej uchylenia. Wskazując na powyższe, wniosła o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011r. do 31 maja 2012 r. wraz z odsetkami od każdej zaległej raty.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonej w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że ubezpieczona nie należy do kręgu osób, których dotyczy wyrok Trybunału

Konstytucyjnego. Trybunał uznał bowiem, że art. 103 a ustawy emerytalnej nie będzie miał zastosowania wyłącznie do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. tymczasem ubezpieczona nabyła prawo do emerytury od sierpnia 2007 r.

Postanowieniem z dnia 21 października 2013 r. Sąd Okręgowy przekazał organowi rentowemu do merytorycznego rozpoznania poprzez wydanie decyzji wnioski ubezpieczonej o wypłatę odsetek od zawieszonych świadczeń emerytalnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. C. (1)urodziła się (...)roku.

Niesporne.

Ubezpieczona pozostawała w nieprzerwanym zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w Zespole Szkół nr (...) w S.w okresie od dnia 16 października 1972 r. do 31 maja 2012 r.

Niesporne, a nadto dowód: - świadectwo pracy k. 287-288 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W sierpniu 2007 r. B. C. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury.

Decyzją z 31 sierpnia 2007 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 sierpnia 2007 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 1-3 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z dnia 31.08.2007 r. - k. 34-35 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W styczniu 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował B. C. o ustawie z 21 listopada 2008 r. uchylającej ust. 2a art. 103 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i o możliwości podjęcia wypłaty emerytury.

W kwietniu 2009 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o podjęcie wypłaty emerytury.

Decyzją z 15 kwietnia 2009 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę świadczenia dla B. C. od 1 kwietnia 2009 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Dowody:

- informacja z ZUS – k. 52a plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- wniosek – k. 53 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja 15.04.2009 r. - k. 57 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Decyzją z 3 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu ponownie zawiesił ubezpieczonej dalszą wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuację zatrudnienia przez ubezpieczoną. Organ rentowy

wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Dowód: decyzja z 3.10.2011 r. - k. 252 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej

W czerwcu 2012 r. B. C. złożyła w organie rentowym wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń, wskazując że jej stosunek pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, uległ rozwiązaniu z dniem 31 maja 2012 r.

Decyzją z 13 czerwca 2012 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę należnej ubezpieczonej emerytury, poczynając od 1 czerwca 2012 r.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 286 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- świadectwo pracy - k. 287- 288 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 13.06.2012 r. - k. 295 plik III akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Wyrokiem z 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r., poz. 1285.

Niesporne.

W dniu 27 grudnia 2012 r. ubezpieczona wniosła o wypłatę świadczeń emerytalnych zawieszonych w okresie od 1 października 2012 r. do 31 maja 2012 r., powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r.

Niesporne, a nadto dowód: wniosek - k. 299 plik III akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu ubezpieczona domagała się wznowienia wypłaty należnego jej świadczenia emerytalnego i wypłaty wyrównania wraz z odsetkami za okres od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. (od 1 czerwca 2012 r. organ rentowy już wcześniej wznowił wypłatę należnego jej świadczenia z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy). Zakwestionowała przy tym prawidłowość zawieszenia przez organ rentowy - w decyzji z dnia 3 października 2011 r. - wypłaty należnej jej emerytury na podstawie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż do jej sytuacji znajduje zastosowanie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r.

Zdaniem Sądu stanowisko ubezpieczonej nie znajduje jednak oparcia w prawie.

Sąd zwrócił bowiem uwagę, że badając zgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, Trybunał Konstytucyjny powiązał treść tego przepisu właśnie z treścią art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż oba te przepisy nie znajdują zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oceniając skutki wyroku Trybunał doprecyzował przy tym, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od

8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. W stosunku do tych osób przepis art. 28 cyt. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w zakresie w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emeryturach i rentach z FUS utracił moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw, czyli z dniem 22 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285). Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od dnia 1 stycznia 2011 r. lub przed dniem 8 stycznia 2009 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że choć w rozpoznawanej sprawie ubezpieczonej niewątpliwie przyznano prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., to jednak zarazem nastąpiło to przed dniem 8 stycznia 2009 r., bowiem prawo do świadczeń emerytalnych uzyskała ona na mocy decyzji ZUS z 31 sierpnia 2007 r., od 1 sierpnia 2007 r. W związku z tym nie może budzić wątpliwości, że B. C. nie należy do grupy ubezpieczonych, którym na podstawie omawianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego zachowano prawo do wypłaty emerytury (tj. nie jest osobą, która nabyła to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.).

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. podkreślał, że rozpatrywana przezeń sprawa nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Trybunał badał zastosowanie nowej treści ryzyka emerytalnego na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. do osób, które w momencie jej wejścia w życie miały ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów które nie uzależniały realizacji prawa do emerytury (wypłaty) od rozwiązania stosunku pracy.

Tymczasem z ustaleń stanu faktycznego poczynionych w niniejszej sprawie wynika jednoznacznie, że ubezpieczonej ustalono prawo do emerytury w czasie, gdy obowiązywał art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, który brzmiał identycznie, jak dodany nowelą z 16 grudnia 2010 roku art. 103a ustawy emerytalnej. Decyzją z dnia 31.08.2007 r. organ rentowy przyznał bowiem B. C. prawo do emerytury od 1 sierpnia 2007 r. i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia, ponieważ ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Znalazła się więc wówczas w sytuacji identycznej, jak od dnia 1 października 2011 r.

Nie uszło też uwadze Sądu, że w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 1 października 2011 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia, mimo że ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie. Jednakże w tym miejscu podkreślenia wymaga, że podjęcia wypłaty emerytury nie można utożsamiać z ustaleniem/nabyciem prawa do emerytury w okresie kiedy nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy celem realizacji prawa do emerytury tj. w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podjęcie dotyczy bowiem wyłącznie czynności technicznej, związanej z faktyczną wypłatą (lub brakiem wypłaty) już wcześniej nabytego (ustalonego) świadczenia. Fakt dokonania takiej czynności nie mógł mieć więc żadnego znaczenia w tej sprawie.

Reasumując, trzeba wskazać że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniały organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury ubezpieczonej w okresie od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. Ubezpieczona w dniu wejścia w życie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej (tj. 1 października 2011 r.) pobierała przyznane jej świadczenie, kontynuując jednocześnie zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem 1 sierpnia 2007 r. Trafnie więc zauważył organ rentowy, że swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję znowelizowanego art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i zasadnie wstrzymał jej wypłatę świadczenia emerytalnego. Tym samym zaskarżoną decyzję organu rentowego należy uznać za prawidłową i odpowiadającą obowiązującemu prawu.

Na zakończenie dodać należy, że aktualnie trwają prace legislacyjne zmierzające do ustalenia jednoznacznych zasad wypłaty ubezpieczonym, znajdującym się w takiej sytuacji jak B. C., zaległych świadczeń wraz z odsetkami. Jako jednak że na dzień wyrokowania stosowne przepisy nie zostały jeszcze uchwalone, a co za tym idzie nie weszły w życie, brak było podstaw do wydania innego rozstrzygnięcia niż to, które zostało wydane w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o apelacji doręczyć ubezpieczonej. Jednocześnie zobowiązać ją do wyjaśnienia, czy złożony przez nią wniosek dotyczył wydania odpisu wyroku z uzasadnieniem, czy też – jak wynikałoby z dosłownego brzmienia wniosku – odpisu wydanego w tej samej dacie postanowienia z uzasadnieniem (chodzi o postanowienie dot. przekazania sprawy w zakresie dotyczącym odsetek). O ile jej zamiarem było wyłącznie uzyskanie odpisu postanowienia, a nie wyroku, powinna w terminie 7 dni nadesłać pismo, w którym to potwierdzi. Jeżeli w terminie 7 dni nie nadesłano żadnego pisma, Sąd uzna natomiast że jej zamiarem było tylko uzyskanie uzasadnienia wyroku.

2. Przedłożyć z pismem, apelacją lub za 21 dni – celem podjęcia także decyzji co do uprawomocnienia postanowienia o przekazaniu sprawy w zakresie odsetek (proszę przesyłać akta, wszywając postanowienie przed protokołem rozprawy).

SSO Monika Miller-Młyńska